

af 100,000 Rd. I det Forslag, der nu er os forelagt, forlanges der 600,000 Rd. Hvorvidt det vil blive bevilget, kan jeg ikke vide, men jeg haaber, at det vil blive det, og jeg tror, at det havde været mere klart, om man havde fremsat det af mig nævnte Gjennemsnit for Thinget til Sammenligning, end at vælge netop det Budget, der ligger for. Naar jeg slaar disse to Ting sammen, kommer jeg til, at i de forløbne 5 Aar have Hæren og Flaaden tilsammen medført en Beføstning paa det ordinære Budget af 28,455,827 Rd. eller i Gjennemsnit 5,691,165 Rd. om Aaret. Dette er vort ordinære Budget til Forsvarsvæsenet i det Hele taget. Til ekstraordinære Bevillinger er der udgivet 4,907,548 Rd., hvilket bliver 981,510 Rd. om Aaret, og altsaa bliver det i det Hele til Forsvarsvæsenet i de sidste 5 Aar noget over 33 $\frac{1}{3}$ Million Rd. eller i Gjennemsnit 6,672,675 Rd. aarlig. De se altsaa, mine Herrer, at i de 5 Aar, der ere forløbne, er der udgivet ekstraordinært til Forsvarsvæsenet 5 Millioner Rd. eller 1 Million Rd. om Aaret. Vi ere altsaa ikke saa ganske uvante med at tilstaa ekstraordinære Bevillinger til Forsvarsvæsenet, og naar vistnok flere ærede Medlemmer ere blevne noget forundrede over, at der fra Regjeringens Side er blevet forelagt en Begjæring af 17 Millioner fordelt paa 8 Aar, saa bliver det dog ikke mere end det Dobbelte af den ekstraordinære Bevilling, som vi ganske rolig have givet hvert Aar. Der har nok været forlangt noget mere, ja ikke saa lidt mere af Regjeringen, men de nævnte Summer ere dog altid fra Rigsdagens Side blevne bevilgede. Naar jeg vil antilte en Sammenligning mellem disse Tal, og jeg da ser, at der i 5 Aar er udgivet til Flaaden ordinært 8 Millioner og til Hæren 20 $\frac{1}{2}$ Million, saa kunde jo vistnok det Spørgsmaal ganske naturligt reises og er ogsaa blevet reist, om man anser det for at være den rigtige Fordeling af Bevillingerne mellem Hæren og Flaaden, at der tilstaa Flaaden 8 Millioner, naar der tilstaa Hæren 20 $\frac{1}{2}$ Million eller mellem 2 og 3 Gange saa meget. Naar vi kun se hen til Landets Forsvar ligesvem betragtet fra et militært og strategisk Standpunkt, forekommer det mig, at dette Forhold maatte være anderledes; det forekommer mig, at det maatte være større for Flaaden og mindre for Hæren. Det kunde nu ingenlunde falde mig ind at ville vende Forholdet om, saaledes at Flaaden fik de 20 Millioner og Hæren de 8 Millioner, thi naar man ser hen til et Land, som er udelukkende, kan jeg sige, en Sømagt, nemlig England, der næsten ikke har nogen Hær, saa er dog det engelske Marinebudget paa omtrent 10,000,000 Pfr. eller 90,000,000 Rd. aarlig, medens Budgettet til Hæren er mellem 12 og 13 Millioner Pfr., om jeg ikke tager feil. Altsaa, endstjændt Hæren spiller en meget ringe Rolle overfor Flaaden, saa er dog Budgettet til Hæren større end til Flaaden. Jeg tror derfor i det Hele

taget, at det vil være nødvendigt, at Hæren kommer til at koste mere end Flaaden. Ligesvem med England kunne vi i den Henseende ikke sammenligne os, thi vi have et stort Stykke Land, som hænger fast med Kontinentet, hvad England ikke har; men Danmark er dog i en ikke uvæsentlig Grad en Sømagt, og for vort Forsvarsvæsen, taget fra et rent militært Standpunkt, bliver det væsentlig Flaaden, som der efter min Mening bør lægges Vægt paa. Naar dette nu er mit Ønske, saa maa jeg dog tilføie, at dette efter min Mening ingenlunde bør ske paa Hærens Beføstning, thi jeg ønsker ikke, at der fra den Bevilling, som her er forudsat givet til Hæren, skal borttages Noget, som paa nogen Maade kunde forrykke det Grundlag, hvorpaa vor Herlov hviler. Om der indenfor Kammerne kan ske nogen Formindtelse, er en anden Sag, men jeg ønsker som sagt ikke Noget, der forrykker det Grundlag, hvorpaa Herloven hviler. Vi ere kun en lille Magt og ere ikke i Stand til under mange Forhold at kunne staa os lige overfor store Magter, som ligge os nær. Vi skulle indrette vort Forsvarsvæsen navnlig paa en saadan Maade, at man kan se, at det er Udvor for os, at vi ville forsvare vort Fædreland og forvare os selv. Naar man her nedlægger som Grundlag en fuldstændig Gjennemførelse af den almindelige Børnepligt, — at enhver vaabendygig Mand skal indøves i at bruge Vaaben, — saa bliver Hæren en Del af Befolkningen og griber ganske anderledes ind i deime, end den vilde gjøre, hvis man opstillede en lille Hær til at forsvare sig med. Enhver vil da føle, at det er hans hellige Borgerpligt med sit Legeme at forsvare Fædrelandet. Det er derfor mit Ønske, at saalænge dette Grundlag kan bevares, skal det bevares, og jeg tror ikke, vi kunne bringe noget Offer, der er for stort for at bevare det, da det efter min Mening er det rigtige Udtryk for, hvad det gjaelder om, nemlig Bevidstheden om sin Pligt til at forsvare Fædrelandet. Men ser jeg hen til de ekstraordinære Bevillinger og lægger Mærke til, at der i de forløbne 5 Aar, for hvilke det foreligger Regnskab, er udgivet ekstraordinært til Hæren 4,230,000 Rd. og til Flaaden omtrent $\frac{2}{3}$ Million — til Hæren altsaa omtrent 6—7 Gange eller nærmere 7 Gange saa meget som til Flaaden — tror jeg rigtignok, at man har gjort nogen Uret imod det flydende Bærn. Det kan jo være, at i de Aar, der ere forløbne, har Hæren haft varmere, dygtigere Talsmænd, end Flaaden har haft, og det kan jo være, at de nævnte Talsmænd have været i Stand til at vise Brøst, som der var ved Hæren, og som det var nødvendigt at søge afhjulpne, fremfor, hvad der fandt Sted med Hensyn til Flaaden. Jeg skal da navnlig minde om, at en stor Del af disse ekstraordinære Bevillinger vel ere gaaede til Anskaffelse af Haandvaaben for Fodfolket og til Bestyknng af Søforterne, men ogsaa ere gaaede til mange andre Ting; men paa den anden Side negter jeg ikke, at